

[Justitsministeren]

ser og udgang – prøveløsladelser var vist det centrale i spørgsmålet – nemlig om det ikke er sådan, at der skal være enighed mellem politiet og institutionen, ellers er det Direktoratet, der afgør det. Jeg kan bekræfte den fremstilling, fru Dorte Bennedsen gav, og jeg kan også bekræfte fru Dorte Bennedsens udtalelse om, at domstolenes kendelser hviler på kendskab til det eksisterende system for så vidt angår prøveløsladelsesordninger.

Fru Sonja Albrink spurgte, om jeg havde nogle aktuelle overvejelser om at ændre på prøveløsladelserne. Det har jeg ikke aktuelle overvejelser om, men det er klart, som det også fremgik af den redegørelse, jeg for nylig sendte til Folketingets Retsudvalg om udgangstilladelse og de ændringer, der blev gennemført, at jeg altid er parat til at indgå i sådanne drøftelser. Vi skal være klar over, at det jo har en sammenhæng med strafferammerne, og det er en stor sag, det er ikke noget, det bare kan ændres med venstre hånd; men hvis man ønsker det, er jeg parat til både at redegøre for systemet og at gå ind i overvejelser.

Vi skal jo som næste punkt på dagsordenen drøfte CD's forslag om minimumsstraf, så det skal jeg ikke kommentere på nuværende tidspunkt. Jeg har sagt noget om det i redegørelsen, og det vil jeg gentage under næste punkt. I relation til de bemærkninger, fru Sonja Albrink gjorde, tror jeg, det har betydning, at man ikke bare øger maksimumsstraffen, men man skal også være opmærksom på, at lovforslaget indeholder forslag om en generel forøgelse af straffene i forbindelse med voldssager med en tredjedel.

Hr. Niels Helveg Petersen havde en række synspunkter om forholdet mellem forbrydelse og straf, og hvordan man modvirker kriminalitet. Jeg er meget enig med hr. Niels Helveg Petersen i de bemærkninger, han gjorde om familiers, forældres, institutioners og organisationers ansvar, helt og aldeles enig. Jeg vil også sige det på den måde, at vi jo ikke i Folketinget kan lovgive os til en bedre samfundsmoral. Vi kan påvirke holdninger, men det afgørende i den sammenhæng er, at alle vedkender sig et ansvar i de roller og funktioner, vi har i vort samfund, hvad enten det er i familien, på arbejdspladsen eller andre steder.

Jeg mener ikke, man kan sammenligne Danmark med USA. USA har en helt anden kultu-

rel baggrund, andre sociale sammenhænge og et langt mere omfattende misbrugsproblem end det, vi kender til i Danmark, og derfor synes jeg ikke, at sammenligning mellem danske og amerikanske forhold er voldsomt relevant.

Fru Inger Stilling Pedersen understregede familiens forpligtelser og familiens betydning i forhold til kriminalitet, også voldskriminalitet. Jeg er enig i synspunktet, men må selvfølgelig også gøre den bemærkning, at det, der desværre kendetegner forholdene for mange indsatte, netop er mangel på familie, mangel på den tryghed, det netværk, som familien udgør for den enkelte.

Jeg er også enig med fru Inger Stilling Pedersen i, at det ikke er nok at se på strafferammerne, der skal andre initiativer til, og det er jo præcis det, der ligger i mit forslag: hurtigere afsoning, de kriminalpræventive initiativer og indsatsen i forhold til voldsopfrene. Jeg vil godt gøre den bemærkning, at vi jo gennem de senere år faktisk har sikret voldsopfre en langt bedre stilling end tidligere. Der er givet et retskrav på erstatning, og hertil kommer, at de erstatninger, der udbetales, gennem de seneste år er steget ganske betragteligt.

Fru Inger Stilling Pedersen var til sidst inde på et aspekt i denne debat, som jeg mener er fantastisk vigtigt, nemlig angsten for volden. Det er uacceptabelt, at alt for mange mennesker får forringet deres livskvalitet på grund af frygten for at blive udsat for voldshandlinger. Det er i sig selv et problem, hvor en række tryghedsskabende foranstaltninger og initiativer kan være på sin plads, og det gennemfører man rent faktisk også i disse år, bl.a. i privater regi og i forskellige virksomheder. Jeg kan som et eksempel pege på Falck, der har etableret forskellige ordninger. Jeg mener, det er fantastisk vigtigt, at vi også sætter ind her.

Det er også vigtigt, som fru Inger Stilling Pedersen gjorde en bemærkning om, at volden i stigende omfang rammer helt tilfældige mennesker. Det synes jeg er et af de aspekter i voldsudviklingen, som er mest bekymrende, og som er mest uacceptabelt.

Fru Inger Stilling Pedersen sluttede af med at sige, at nu var det ikke nok bare at snakke, og det er jeg helt enig med fru Inger Stilling Pedersen i. De overvejelser, som vi har gjort os i fællesskab i dag på baggrund af min redegørelse, skal selvfølgelig følges op, og derfor er